

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13 og artikel 36, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF om affald ⁽¹⁾, og artikel 8 og 9, artikel 11, stk. 1, litra a), artikel 12 og 14 i direktiv 1999/31/EF om deponering af affald ⁽²⁾, idet den har opretholdt drift af en plads for kontrolleret anbringelse af affald (beliggende i Zakynthos i regionen Kalamaki på lokaliteten Gryparaiika), der ikke opfylder alle de betingelser og krav, der følger af EU's miljølovgivning. Endvidere har Den Helleniske Republik ved at forny godkendelsen af driften af deponeringsanlægget uden at iagttage proceduren i henhold til artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽³⁾ ligeledes tilsidesat sine forpligtelser i henhold til denne artikel.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- De græske myndigheder har tolereret opretholdelsen af driften af et deponeringsanlæg, der nu er overfyldt, og har ikke truffet de nødvendige foranstaltninger til sikring af den nødvendige udvidelse af kapaciteten (eller af anden løsning på problemet) inden den 31. december 2015 (fristen for de fornyede miljøkriterier) eller indtil et nyt deponeringsanlæg er funktionsdygtigt i Zakynthos.
- De græske myndigheder har ikke truffet alle de udbedrende foranstaltninger, der er nødvendige til løsning af et betydeligt antal problemer, som fremgår af forskellige inspektionsrapporter (25.10.2011, 26.1.2010, 26.10.2009, 11.5.2009, 6.2.2009, 26.8.2008, 13.4.2007, 8.12.2005, 7.1.2005 og 14.12.1999) og har tolereret opretholdelsen af driften af deponeringsanlægget til trods for problemerne.
- De græske myndigheder har ikke udfærdiget og vedtaget den nødvendige overgangsplan for Zakynthos deponeringsanlæg og har heller ikke ansøgt om fornyelse af godkendelsen af deponeringen af affald, herunder en vurderingsplan for eventuelle risici.
- Det følger heraf, at de ikke har efterlevet forpligtelserne i henhold til artikel 13 og artikel 36, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF om affald eller artikel 8 og 9, artikel 11, stk. 1, litra a), artikel 12 og 14 i direktiv 99/31/EF om deponering af affald.
- Desuden har de græske myndigheder med fællesministeriel bekendtgørelse af 18. juni 2011 forlænget varigheden af miljøkriterier (som udgør grundlaget for driftsgodkendelsen) for deponeringsanlægget indtil den 31. december 2015 uden at gennemføre en behørig vurdering af virkningerne i henhold til artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF.

Appel iværksat den 27. december 2012 af Greinwald GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 10. oktober 2012 i sag T-333/11 — Nicolas Wessang mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-608/12 P)

(2013/C 63/20)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Greinwald GmbH (ved Rechtsanwältin C. Onken)

Andre procesdeltagere: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Nicolas Wessang

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- I. Dom afsagt af Retten den 10. oktober 2012 i sag T-333/11 ophæves for så vidt som der deri blev givet sagsøgeren medhold.
- II. Dom afsagt af Retten den 10. oktober 2012 i sag T-333/11 ændres således at Harmoniseringskontoret frifindes i det hele.
- III. Nicolas Wessang tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den appellerede dom tilsidesætter retstanken i artikel 7, stk. 1, litra b) og c) i EF-varemærkeforordningen ⁽¹⁾, idet det i dommen lægges til grund, at der er en forhøjet risiko for forveksling på grund af den begrebsmæssige overensstemmelse mellem ordene »foods« og »snacks«. Ifølge varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b) og c), er tegn uden fornødent særpræg og beskrivende tegn udelukket fra varemærkeretlig beskyttelse. Overensstemmelser i tegnbestanddele, der ikke har særpræg eller som er beskrivende, kan derfor ikke begrunde eller forhøje en risiko for forveksling.

Det følger deraf, at for at der kan være tale om risiko for forveksling skal der foreligge et muligt indgreb i varemærkernes oprindelsesfunktion. Det er dog kun tegn og bestanddele af tegn, som har særpræg, der har en oprindelsesfunktion. Hvis en tegnbestanddel ikke har nogen oprindelsesfunktion, kan der heller ikke gøres indgreb i denne funktion ved anvendelse af en lignende tegnbestanddel i et yngre varemærke.

⁽¹⁾ EUT L 312, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 182, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 206, s. 7.

Princippet om at tegnbestanddele, der ikke har særpræg, ikke kan begrunde en risiko for forveksling, kommer endelig også til udtryk i Rettens praksis, hvorefter kundekredsen i almindelighed ikke opfatter en beskrivende bestanddel i et sammensat varemærke som et særpræget eller dominerende kendetegn i det helhedsindtryk, som et sammensat varemærke giver.

⁽¹⁾ EUT 2009 L 78, s. 1.

Appel iværksat den 24. december 2012 af Arbos, Gesellschaft für Musik und Theater, til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 25. oktober 2012 i sag T-161/06, Arbos, Gesellschaft für Musik und Theater mod Europa-Kommissionen

(Sag C-615/12 P)

(2013/C 63/21)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Arbos, Gesellschaft für Musik und Theater (ved Rechtsanwalt H. Karl)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten

— Dom afsagt af Retten den 25. oktober 2012 i sag T-161/06 ophæves i dens helhed, og Domstolen træffer afgørelse i sagen.

— Subsidiært hjemvises sagen til fornyet behandling ved Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har støttet appellen på et anbringende om tilsidesættelse af processuelle bestemmelser, idet den retsstridige anvendelse heraf førte til, at sagen ikke blev antaget til realitetsbehandling, hvilket skadede appellants interesser og indebar, at Retten tilsidesatte EU-retten.

Retten fastslog i dommen, at sagen ikke kunne antages til realitetsbehandling, da dens retsgrundlag ikke fremgik tilstrækkeligt klart af stævningen, og betingelserne i procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c), derfor ikke var opfyldt. Dette stemmer ikke overens med sagsakterne. Betingelserne i procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c), er blevet anvendt vilkårligt og i strid med bestemmelsens formål.

Derudover inddrog Retten overhovedet ikke appellants forklaringer i svarskriftet eller bemærkninger til formalitetsindsigelsen i forbindelse med spørgsmålet, om sagen var velbegrunderet i henhold til artikel 44, stk. 1, litra c), eller inddrog dem kun til brug for sin argumentation for deres mangelfuldhed, hvorved den afviste sagen fra realitetsbehandling i strid med procesreglementet og uden hensyntagen til nogen argumenter.

Ved at træffe en afgørelse om ikke at antage sagen til realitetsbehandling, som kunne og burde have været truffet og appelleret som sådan allerede i 2007, tilsidesatte Retten ethvert processuelt princip om forudsigelighed, gennemsigtighed og effektivitet. Dermed gav Retten ikke adgang til en fair og afbalanceret rettergang.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 2. januar 2013 — Cartier parfums — lunettes SAS og Axa Corporate Solutions Assurance SA mod Ziegler France SA, Montgomery transports Sàrl, Société Inko Trade SRO, Société Jaroslave Mateja og Société Groupama transport

(Sag C-1/13)

(2013/C 63/22)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Cartier parfums — lunettes SAS og Axa Corporate Solutions Assurance SA

Sagsøgte: Ziegler France SA, Montgomery transports Sàrl, Société Inko Trade SRO, Société Jaroslave Mateja og Société Groupama transport

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 27, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾ fortolkes således, at kompetencen for den ret, ved hvilken en sag først er anlagt, skal anses for fastslået, når parterne ikke har gjort gældende, at denne ret er inkompetent, eller når denne ret har erklæret sig kompetent ved en endelig afgørelse uanset af hvilken grund, herunder at klagemulighederne er udtømt?

⁽¹⁾ EFT L 12, s. 1.